

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červenec, srpen 2018

Farní den na Vranově

Mládežnická parta „Cirkus Augustino“.

foto: Jakub Šebek

V neděli 10. 6. se opět po roce uskutečnil farní den na Vranově. Sestry CM a další farníci se nenechali odradit předpovědí počasí a brzy ráno vyrazili na Vranov přes Babí lom „po svých“. A tak i přes velké množství aut na parkovišti před kostelem nezůstala naše farnost zahanbená a své „opravdové“ pěší poutníky měla. Farní den byl zahájen v kostele Narození Panny Marie v 11 hod. mší svatou doprovázenou zpěvem chrámového sboru. Po závěrečném „Zdrávas“ následoval společný program v zahradě. Klobásky a párky s limonádou všichni účastníci ocenili. Ve 13 hod. se pak naše mládež znovu ukázala jako perfektně sehraný tým, který společně umí vymyslet, jak udělat dětem velkou radost. Zahrada byla proměněna v Cirkus Augustino s žongléry, klauny, artysty, krotiteli tygra, umělecké foukače bublin, akrobaty, kočky na koloběžkách, kouzelníky apod. V „šapitó“ Cirkusu Augustino, na devíti různých stanovištích, učili cirkusoví mistři děti svým dovednostem. O. Josef rozdál dětem na začátku akce průkazky, do kterých sbíraly razítka. Nejtěžší prý bylo stanoviště s bublinami. „Vytvořit bublinu a pak ji dofoukat mezi stromy, nebylo vůbec snadné. Naopak jízda na koloběžce byla brnkačka,“ svěřila se malá návštěvnice cirkusu Anežka. „Mě nejvíc bavila chůze po laně, loni i letos, je prostě nejlepší,“ zhodnotila své zážitky účastnice Bětka. Na závěr pak o. Josef odměnil každého

snaživce sladkou odměnou. Další program souběžně pokračoval společnou adorací a požehnáním a poté i dobrou kávou s buchtami a koláči. Nakonec i počasí si dalo říct a první kapky spadly až později odpoledne, kdy už se účastníci farního dne s dobrou náladou a pocitem příjemně stráveného dne pomalu rozcházeli domů. Všem, kteří jakkoliv přispěli ke zdárnému průběhu farního dne, patří velký dík. =kh=

Varianta na cirkusového „vrhače nožů“ – stanoviště s prakem zavěšeným mezi stromy bylo dětmi velmi oblíbené.

foto: Jakub Šebek

Slovo úvodem

Ejchuchu!

Milí farníci, farnice a farníčata, milí čtenáři,

léto je šikovné k odpočinku, k odrea-gování. Možná právě s dočtením tohoto čísla Zpravodaje vám začíná dovolená. Dobře vše naplánujte – a krásně prožijte!

Nedávno jsem dával duchovní cvičení v jedné moravské farnosti. Na odpolední přednášku určenou mladým lidem přišly k mému překvapení v doprovodu rodičů samé malé děti; mezi nimi jen dva kluci v těch „parádních“ letech. Jejich odpor vůči tomuto rodičokněžskému násilí na nich páchaném byl téměř hmatatelný. Zachránila mě znalost několika sportovních hvězd, takže jsme probrali, proč je prý lepší Ronaldo než Messi, zbystřili při mém ocenění lidství Rogera Federera; všichni jsme se potěšili z uzdravené ruky Petry Kvitové. Pak jsme se dali s mrňaty do zpěvu. Nám se stalo něco překrásného a Moje malé světélko. Mládenci si sice i dále hleděli svého, ale už to nebyl vzdor sopečný.

Prázdniny jsou dobré i k tomu, abychom se učili poznávat se v nových rolích dospívání, v odpoutávání se od rodiny a také k návratům. Je čas na hovory o věcech, na které dlouho nebyl čas. Může to být trochu riskantní, ale zamrzlé položky by mohly být daleko nebezpečnější. A ta úleva a radost po vyjasnění, po smíření! K tomu potřebujeme dobrou vůli a velkorysost, ale i nadhled, umění smát se sám sobě.

To takhle potká na cestě vesmírem rozesmátá, rozjívená hvězda se spoustou skotačících planet druhou, zasmušilou, s nějakými sedmi planeta-mi: „Ahoj, a co že jsi taková smutná?“ – „Ále, chytla jsem cosi na Trojce a bolí mě z toho celá soustava...“ – „A jéje. A říkal doktor, co to je?“ – „Říkal. Dostala jsem – odborně se tomu říká – Homo sapiens.“ – „Aha. Hele, to je dobrý, měla jsem to taky. To přejde samo, neboj!“

Tak s Pánem Bohem, vraťte se domů v pořádku, občerstvení a radostní. Srdečně

o. Martin Holík

Stalo se

Při sbírce na výstavbu nového kostela v Brně-Lesně přítomný P. Pavel Hověz obdržel 66 647 Kč a všem dárcům velice děkuje.

~

Při sbírce na bohoslovce 24. 6. bylo vybráno 40 611 Kč. Pán Bůh zaplat'.

~

V neděli 24. června po mši svaté v 9:00 se konalo na školním hřišti za CMcZŠ fotbalové utkání ministranti versus otcové, které skončilo s výsledkem 3:2 pro otce.

Pokřtěni byli:

- 3. 6. Antonín Bernard Štejerle
- 23. 6. Karolína Marie Kýrová
- 24. 6. Šimon Kryštof
- 25. 6. Magda Kovaříková
Michael Jan Kovařík
- 30. 6. Štěpánka Odehnalová

Do shromáždění věřících byl přijat:

- 24. 6. Michal Jakub František Vařejka

Oddáni byli:

- 2. 6. Michal Beran a Kateřina Mertová

Zesnuli:

- 16. 6. František Popolanský
- 25. 6. Josef Schmuk

Zaznělo v kázání

Neděle má sloužit k tomu, abychom obnovovali či budovali vztahy. (oJN)

Milosrdenství je třeba se učit nejvíce na svých blízkých. (o. David Ambrož)

Každé dobré dílo začíná třeba od jedné osoby, která se dá Pánu k dispozici. (o. Pavel Hověz) =mš=

Klaním se Ti vroucně

Žehnání městu

Dívky v bílých šatičkách s košíky plnými růžových okvětních lístků radostně spěchají ke kostelu. Vzduch je teplý až horký, na parkovištích kolem dokola náměstí Míru se téměř nedá zaparkovat, ale děti září. I v kostele je obsazené každé místo. Ti, kdo přijdou o chvíli později, už budou muset stát. To jim v tomto počasí nepřeji, říkám si. Zavoní kadidlo, rozezní se varhany a začíná mše svatá ze Slavnosti Těla a Krve Páně.

Zaposlouchávám se do známého českého překladu hymnu Tomáše Akvinského, který složil při příležitosti zavedení svátku Božího těla papežem Urbanem IV. v roce 1264 „Klaním se Ti vroucně“. Až nyní si uvědomuji, jak je nabitý vděčností k tomuto „nezaslouženému daru“, jak jej v homilii označil o. Josef Novotný. „Eucharistie není odměnou za naše dobré skutky, za naše vzorné chování, ale především lékem pro náš život. (...) Eucharistii nepřijímáme proto, že si ji zasloužíme, ale proto, že jsme nemocní, nemocní hříchem. Žádný nemocný člo-

věk neřká: ‚K lékaři nepůjdu, protože se necítím dobře.‘ Lidé přece chodí k lékaři právě tehdy, když se necítí dobře, když jejich tělo nefunguje tak, jak by mělo,“ apeloval náš farář a nepřímou výzvu ke svátosti smíření.

Poté co P. Josef si vzal za pomoci ministrantů velum, uchopil monstranci a za zpěvu písně 707 se vydal na procesí kostelem. „A svému Králi vzdáváme úctu na kolenou,“ zní a většina lidí opravdu klečí. I skotačící družičky a malí družbové se nápadně zklidňují, když fotografové a doprovodující osoby poklekají při požehnání městu, které uděluje celebrant na prahu chrámu. Uvědomuji si sílu tohoto gesta a přemýšlím, zda dostatečně Pánu prokazují vděčnost a úctu, a jak svým blízkým.

=jo=

Družičky

foto: kh

Pomůžeme dostavět kostel blahoslavené Restituty v Brně-Lesně?

Marie Restituta, vlastním jménem Helena Kafková, rodačka z brněnských Husovic (dnes je po ní pojmenován i tamní park), se jako malá přestěhovala s rodiči do Rakouska. Brzy vstoupila do kongregace Sester františkánek křesťanské lásky, stala se vynikající zdravotní sestrou, během války se několikrát dostala do střetu s nacisty, byla odsouzena k smrti a státa gilotinou. V roce 1998 byla prohlášena za blahorečenou.

V příštím roce, dle projektů, měl stát na Lesné nový kostel zasvěcený této

blahoslavené, ale stále chybí více než 30 milionů korun na dostavbu, jak nás informoval v červnu u nás v kostele při mši svaté pan farář Pavel Hověz. V současné době se farníci schází k bohoslužbám v duchovním centru, kapacita je však nedostačující.

Autorem budoucího kostela je architekt Marek Štěpán, který zvolil pro stavbu, jak sám řekl: „základní geometrické tvary – kruh pro kostel, trojúhelník pro věž a obdélník pro plato. Kruh, na němž je postaven půdorys kostela, je odvě-

kým symbolem nebe a věčnosti. Kruh je zároveň blízký současné liturgii, která je obrazem společenství apoštolů s Ježíšem kolem stolu při poslední večeři. Svou formou tak předjímá vnitřní ztišení člověka, který do něj vstupuje.“

Ani Magistrát, ani Krajský úřad Jiho-moravského kraje neposkytl finance, aby stavba mohla být zdárně dokončena. Je to na nás, věřících, jestli dokážeme pomoci dostavět chrám k oslavě našeho Pána a pro obyvatele Brna-Lesně.

=jš=

Představujeme členy našeho farního společenství: Ivošek a Hana Zbožínkovi

V kapli Panny Marie

foto: soukromý archiv

Ráda bych vám představila jednoho z nejdéle sloužících ministrantů u nás v kostele, člověka zdravotně handicapovaného s duší stálého dítěte, usměvavého, trochu i plachého s naučeným smyslem pro povinnost, našeho Ivoška Zbožínka. Vidáme ho obvykle v neděli při ranní mši svaté. Rozhovoru s Ivoškem byla přítomna jeho maminka, která Ivoška doplňovala.

1. Kolik let pomáháš u oltáře panu faráři?

Začal jsem ministrovat u otce Pavlů v 10 letech, s ním jsem se hodně skamarádil, a když pak u nás ve farnosti končil, pomáhal jsem mu se stěhováním.

2. V kostele sv. Augustina se za tvé ministrování vystřídal i hodně kněží. Setkáváš se někým z nich i dnes?

Ano, jsem rád, když se s nimi vidím, s otcem Tomášem (Koumalem), Milošem Kabrdou a otcem Pepou (Josef Novotný). Za otce Miloše jsem šel i k 1. sv. přijímání, to nás, děti, k němu připravovala sestra Hedvika.

3. Za pana faráře Kabrdu se často pořádaly autobusem farní poutě. Na kterou nejraději vzpomínáš?

Jezdil jsem rád na všechny poutě, byli jsme v Netíně, ve Sloupu, ve Žďáru na Zelené hoře, v Jeseníkách – Zlatých

Horách. Taky jsme byli v Rakousku U 3 dubů.

4. Ivošku, a co sport?

Mám moc rád koně. A mám taky svého koně v Panské Líše, (jezdecký areál mezi Lesnou a Soběšicemi, pozn. redakce), jmenuje se Drevko. Starám se o něho, češu ho, dávám mu jídlo a taky na něm každý týden jezdím. Umím jezdit i na kole a plavu. A s taťkou jsem hrál tenis.

5. Pracuješ nyní na Petrinu. Jak jsi se tam dostal?

První zaměstnání jsem měl v Dřevopodniku v knihařské dílně, tam

se lepily misály pro kostel. Pak umřel pan Míťa, u kterého jsem se zaučoval, tak jsem tam skončil. Když přišel k nám do kostela otec Miloš, tak řekl, ať se domluví na práci na Petrinu, tak jsem v roce 1995 tam začal pracovat v údržbě a jsem tam pořád. Byl tam pan farář Havelka, s ním jsem si moc rozuměl. Taky se na Petrinu starám o zahradu, rád hrabu listí a střihám břečťan, to mě baví. Všichni jsou tam se mnou kamarádi. My jsme tam taky adoptovali bráčku (adopce na dálku) a já mu posílám peníze. A taky jsem členem Radia Proglas a taky tam přispívám.

6. Kam v Brně rád chodíš?

Nejvíce na Panskou Líchu za konička-ma a taky rád chodím do kostela (Sv. Augustin), protože to tam znám a máme se všichni rádi. A taky na Petrinum.

Několik otázek jsem položila i Ivoškově laskavé a obětavé mamince, paní Haně Zbožínkové.

Vím o Tobě, žeš pracovala ve farní charitě u Svatého Augustina. Jak na tu dobu v roce 1991 vzpomínáš? Co bylo jejím smyslem?

Vzpomínám moc ráda, byly to krásné roky. Tehdy v kostele na mši svaté otec Kabrda navrhl, že by bylo dobré založit charitu, která by se u nás v kostele bezplatně starala o staré a nemohoucí lidi.

Přihlásilo se asi 20 farníků, hlavním organizátorem byl MUDr. Jiří Kubek. Dobrovolně jsme si udělali půlroční Kurz sv. Zdislavy pro pomocné zdravotnické pracovníky, přednášeli nám lékaři z nemocnice na Žlutém kopci a seznamovali nás, jak máme dělat převazy či píchat injekce s inzulinem, otec generální Jiří Mikulášek nás připravoval i po stránce teologické. Na závěr nás všechny čekala předepsaná závěrečná zkouška, abychom mohli i v praxi používat vše, co jsme se naučili.

S radostí jsme navštěvovali staré a nemohoucí lidi, k některým jsme chodili i denně, jak bylo potřeba. Pomáhali jsme jim, nakupovali, i si jen tak povídali. Vždycky před Vánoce jsme se s nimi scházeli na malé posezení, nejdříve v Sušilových kolejkách, později u nás v kostele, v kapli Panny Marie. Taky jsme pozvali na šest týdnů i děti z Ukrajiny a starali se o ně. Podařilo se mi oslovit i několik sponzorů, aby se děti u nás cítily dobře.

Jak to vypadá s farní charitou dnes?

Charita začala zanikat po odchodu pana faráře Kabrdu do nového působiště do Újezdu u Brna, pan doktor Kubek se odstěhoval, někteří z nás zestárlí...

Co považuješ za důležité, když se zakládá nějaké společenství?

Je potřeba mít lásku k lidem, lásku k práci, chtít pomáhat druhým, ale taky vytrvalost! Když něco zakládáme, tak přece chceme být spolu dlouho.

Myslíš, že jsme dnes otevřená farnost i pro druhé a hledající lidi?

Ano, pokud někdo potřebuje pomoc, není mu odmítnuta. Do farnosti chodí hodně mladých, ale i starých lidí, snad se tam všichni cítí dobře.

Hani, co Ti udělá radost?

Když já mohu udělat někomu radost, když mohu pomáhat starým lidem. Jsem ráda, když se sejdeme celá rodina, mám 2 syny, 2 vnučky.

Jezdím do Jeseníků, trochu tam chodíme po horách – to je moje srdeční záležitost, baví mě práce na zahradě, pěstuji hodně květin. Mám ráda knížky, které mě něčím obohatí.

Děkuji Ivoškovi a Tobě za rozhovor, přeji celé rodině všechno dobré. =jš=

Farní diář

5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje. Mše svatá v 7:00 a v 9:00 hod.
13. 7.	19:30 Koncert v rámci KCHK, kapela Shirim Ashirim
15. 8.	Slavnost Nanebevzetí P. Marie. Mše sv. v 7:00 a 18:00 hod.
27. 8. – 31. 8.	Farní tábor pro mládež s o. Josefem
1. 9.	80. výročí založení farnosti
2. 9.	Jarmark

Pozvánka na farní odpoledne

Oslavy 80. Výročí založení farnosti sv. Augustina bychom rádi završili farním odpolednem, které se bude konat v neděli 16. září v areálu Biskupského gymnázia (Barvičova 85). Farní odpoledne je příležitostí společně strávit příjemný čas a poděkovat Pánu za uplynulá léta v naší farnosti. Je určeno pro všechny augustinské farníky všech věkových kategorií.

V případě zájmu pomoci s přípravou se můžete obrátit na Martina Klačku.

Tábor s otcem Josefem

Tábor pro mládež naší farnosti ve věku od 12 let se uskuteční od pondělí do pátku 27.–31. 8. tentokrát na faře v Čučicích (u Ivančic). Podrobnosti ohledně času odjezdu a příjezdu budou včas oznámeny.

S sebou: 450 Kč, spacák, karimatku a oblečení do přírody.

Jarmark u Sv. Augustina

Letošní pouť ke sv. Augustinovi je spojená s připomínkou 80. výročí založení farnosti. Z tohoto důvodu je program pouti v sobotu obohacen o přednášku otce Tomáše Mlýnka a Večer chval. V neděli odpoledne se uskuteční přednáška prof. Petra Osolsobě o sv. Augustinovi.

Výtěžek letošního Jarmarku chceme věnovat na podporu semináře S. Dominik v Zambii, kde studuje 142 bohoslovců. Kvůli nedostatku finančních prostředků však není možné všechny zájemce přijmout, a tak řada cenných povolání musí být s lítostí odmítána.

Chtěli bychom všem farníkům poděkovat za vaši vytrvalost, se kterou již tolik let podporujete Jarmark, a i letos se na Vás těšíme. *Pavla Pilerová*

Aplikace do mobilu: Prázdniny s Bohem

Ruka hladí, ruka svírá sbíječku, topůrko nebo tiskne jinou ruku, ruce běhají po klaviatuře, ruce se spínají k modlitbě. Nepřehlédnutelný piktogram barevné ruky zvolil P. Petr Hofírek na prázdninovou aplikaci

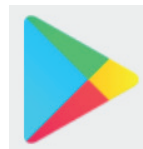

Prázdniny s Bohem. Pod tímto názvem ji snadno najdete v Google Obchod play. Instalace nevyžaduje nic zvláštního. Aplikace vás bude provázet o prázdninách a podle tvůrců přináší do každého dne příjemné pohlázení pro duši, zrak

i sluch. Ouško Pohlázení „pro duši“ přináší modlitby a životopisy svatých, Pohlázení „pro oči“ zobrazí obrazy s citátem, Pohlázení „pro uši“ je šikovným zdrojem písniček a nabízí nedělní promluvy. Nechybí nabídka denních mailů. Aplikace je vol-

ným pokračováním Postních kapek a Velikonočních paprsků, o kterých jsme si už povídali. Dobré prázdniny!

=omh=

Jarmark u sv. Augustina

2. září 2018 oslavíme svátek sv. Augustina a 80. výročí založení farnosti.

• *Letos pomůžeme PMD*

(Papežská misijní díla – www.missio.cz)

• **Výtěžek z Jarmarku bude použit na podporu bohoslovců v Zambii**

• **Program:**

sobota 1. 9. 2018 – kostel sv. Augustina

- **18:00** – přednáška vojenského kaplana P. Tomáše Mlýnka na téma „Pane, tady jsem“

- **20:00** – VEČER CHVAL

neděle 2. 9. 2018

- **Mše sv. v 7:00 a 9:00**

(obě mše svaté celebruje P. Tomáš Mlýnek)

- **Prodej výrobků bude probíhat od 8:00 do 11:30**

- **15:00** – adorace a požeňání

- **15:30** – „Život a vliv sv. Augustina“ – přednáška prof. Osolsobě

Kontakty:

Pavla Pilerová – e-mail: pavla.pilerova@seznam.cz

tel.: 606403850

Jana Halámková – e-mail: jhalamkova@seznam.cz

tel.: 608759269